

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 1Er/1348/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614207420
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614207420.2

Uznesenie

Okresný súd Partizánske v exekučnej veci oprávnených: 1/ T.. J. L., B.. XX.XX.XXXX, 2/ mal. Q. L., B.. XX.XX.XXXX, 3/ mal. Y. L.W., B.. XX.XX.XXXX, 4/ mal. I. L., B.. XX.XX.XXXX, všetkých trvale bytom W. Č.. XXX, L. X. L., R. U. Č.. XXX/XX, všetkých právne zastúpených R. L., B.. XX.XX.XXXX, ako zákonnou zástupkyňou, trvale bytom W. Č.. XXX, prechodne bytom L., R. U. Č.. XXX/XX, proti povinnému T. L., B.. XX.XX.XXXX, O. X. W. Č.. XXX, t. č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o vymoženie výživného, takto

rozhodol:

Námietky povinného proti exekúcii zamietá.

odôvodnenie:

Návrhom z 28.11.2014 sa oprávnení domáhajú vykonania exekúcie proti povinnému pre vymoženie výživného na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Partizánske č. k. 2P/33/2014-53 z 08.09.2014, ktorý podľa vyznačenej doložky nadobudol vykonateľnosť 03.10.2014.

Exekučný súd 19.12.2014 poveril vykonaním exekúcie JUDr. Jozefa Matejovova, súdneho exekútora so sídlom v Partizánskom (ďalej len "súdny exekútor"). Súdny exekútor vydal 12.01.2015 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo 16.01.2015 doručené do vlastných rúk povinného. Tento podal 26.01.2015 na pošte Dubnica nad Váhom 1 námietky proti exekúcii.

Povinný v námietkach proti exekúcii uviedol, že exekúciu považuje za nezákonnú, pričom okrem iného poukazoval najmä to, že má platiť na svoje štyri dcéry výživné a strašne rád by platil, ale nemôže, pretože si odpykáva trest v ÚVTOS ako väzeň pracovne nezaradený z objektívnych, ale aj subjektívnych (zlý zdravotný stav) dôvodov. Nerozumie rýchlosti toho, ako štát v zastúpení súdu rozviedol jeho cirkvou uznané manželstvo, čo považuje za udivujúce a kontraproduktívne s poukazom na zmysel a účel zákona o rodine. Svoje námietky považuje za zákonné, dôvodné a majúce oporu v Ústave SR, Základnej listine práv a slobôd, pričom žiadal zastaviť exekučné konanie do jeho prepustenia z výkonu TOS, t.j. do 30.09.2015, kedy si splní svoju zákonnú povinnosť ako slobodný, pracujúci otec svojich milovaných štyroch dcér a manželky, t.č. exmanželky nevynímajúc.

Exekučný súd skôr, ako začal vecne zaoberať námietkami, preskúmal, či tieto boli podané oprávnenou osobou a v zákonnej 14-dňovej lehote. Vzhľadom k tomu, že námietkami napadnuté upovedomenie začatí exekúcie povinný prevzala 16.01.2015 a námietky podal na poštovú prepravu 26.01.2015, exekučný súd konštatuje, že námietky boli podané oprávnenou osobou a včas.

Zákonná zástupkyňa oprávnených sa vyjadrila k námietkam proti exekúcii vo vyjadrení doručenom exekučnému súdu 25.03.2015, pričom uviedla, že trvá na návrhu na vykonanie exekúcie o vymoženie výživného.

Podľa § 50 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len "EP") povinný môže vzniesť u exekútora povereného vykonaním exekúcie do 14 dní od doručenia upovedomenia o

začatí exekúcie námietky proti exekúcii, ak po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo ak sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. To isté platí, ak sa namieta, že oprávnený alebo povinný nie sú právny nástupcami osoby uvedenej v exekučnom titule. Námietky musia byť odôvodnené a na dodatočne uvedené dôvody sa neprihliadne. Ak po podaní námietok exekútor upustil od vykonania exekúcie (§ 46), o námietkach netreba rozhodnúť.

Námietky proti exekúcii sa zaraďujú k procesným prostriedkom obrany povinného. Námietky nie sú opravným prostriedkom, ktorým by sa napádalo rozhodnutie štátneho orgánu. Smerujú proti exekúcii, nie proti exekučnému titulu. Povinný môže v námietkach namietať iba skutočnosti (nie je pritom rozhodujúce, či ide o skutočnosti procesného, alebo hmotného práva, oboje sú prípustné), ktoré nastali alebo vznikli až po vzniku exekučného titulu. Ak by tieto skutočnosti nastali alebo vznikli ešte pred vznikom exekučného titulu, nemožno ich uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním vykonávaného rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom.

Po preskúmaní námietok povinného proti exekúcii dospel exekučný súd k záveru, že povinný v posudzovanej veci nepreukázal, že po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku alebo bránia jeho vymáhateľnosti, alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná. Povinný vo všeobecnosti poukazoval len na nezákonnosť začatia exekúcie, ale neuviedol, v čom konkrétne túto nezákonnosť vidí a z akých dôvodov by mal exekučný súd uznať jeho námietky dôvodnými. Povinný nepopiera ani samotnú existenciu dlhu na výživnom voči oprávneným, ale naopak, tento si plne uvedomuje a je odhodlaný ho splniť. Súd nespochybňuje to, že sa povinný ocitol v ťažkej životnej i majetkovej situácii (ako uvádza nie je vo výkone TOS pracovne zaradený z objektívnych i subjektívnych dôvodov - zlý zdravotný stav), avšak toto nie je zákonný dôvod, pre ktorý by súd mohol námietkam povinného vyhovieť a následne exekúciu zastaviť. Za určitých okolností by nepriaznivá sociálna situácia povinného bola dôvodom na odklad exekúcie, ak by ho povinný navrhol, avšak len za predpokladu naplnenia dôvodov pre povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 1 Exekučného poriadku a ich preukázania. Jednou z podmienok pre povolenie odkladu exekúcie podľa § 56 ods. 1 Exekučného poriadku je to, aby sa povinný ocitol v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky, bez svojej viny, čo nie je prípad povinného v predmetnej exekučnej veci, preto by súd v jeho prípade nemohol ani povoliť odklad exekúcie z tzv. sociálneho dôvodu, aj keby povinný odklad exekúcie navrhol.

Keďže povinný v konaní nepreukázal dôvod, pre ktorý by bolo možné námietkam proti exekúcii vyhovieť, rozhodol exekučný súd tak, že námietky proti exekúcii ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu § 202 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie neprípúšťa, avšak podľa § 374 ods. 4 prvej a tretej vety Občianskeho súdneho poriadku je proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela vždy prípustné odvolanie. Ak odvolanie podané v odvolacej lehote oprávnenou osobou smeruje proti rozhodnutiu súdneho úradníka alebo justičného čakatela, proti ktorému zákon odvolanie neprípúšťa (§ 202), rozhodnutie sa podaním odvolania zrušuje a opätovne rozhodne sudca.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku)